

■ Fotovakschool

Studiereis naar China

Nieuwe omgevingen zijn inspirerend voor een fotograaf. Eenmaal in een onbekende omgeving wordt een mens gedwongen alles opnieuw te ontdekken. De mens moet waarnemen, alles opnieuw zien, afwegen, zich afvragen wat er werkelijk is om zich te kunnen handhaven of, in een extreem geval, te kunnen overleven. Het vertrouwde referentiekader vervaagt. Een van de essentiële eisen die je aan een fotograaf mag stellen is dat deze in iedere situatie ziet in plaats van kijkt. Of het nu om een nieuwe portretklant gaat dan wel om een boor-eiland. Met deze gedachten in het achterhoofd organiseert de Fotovakschool dan ook regelmatig studiereizen. Zo ook de studiereis naar China. Onlangs, op 12 augustus, zijn er 25 studenten vergezeld door docenten Mich Buschman en Joop Luimes en het hoofd front office Daphne van Rijs voor 15 dagen naar China vertrokken. Op dit moment is er van deze studiereis een tentoonstelling in de vestiging Apeldoorn van de Fotovakschool te zien. Deze expo zal op een later moment ook op de andere vestigingen vertoond worden. Drie van de totaal achtentwintig deelnemers doen hier hun verhaal.

DAPHNE VAN RIJS

Daphne van Rijs studeerde fotografische vormgeving aan de Hogeschool voor de Kunsten te Utrecht. Toen ze na vijf jaar stopte met de opleiding is ze het bedrijfsleven ingegaan. Inmiddels werkt

ze ongeveer drie en een half jaar bij de Fotovakschool. Door de combinatie van haar studie en het bedrijfsleven zit ze op de Frontoffice bij de Fotovakschool helemaal op haar plaats. "Mijn werk bij de Fotovakschool is erg veelzijdig. Je

bent veel met mensen bezig wat me erg aanspreekt". De combinatie: organisatie, administratie en fotografie past helemaal bij haar. Vanuit deze functie is haar ook gevraagd of ze mee wilde met de studiereis naar China. "Omdat reizen een van mijn passies is, was deze vraag natuurlijk makkelijk te beantwoorden. Natuurlijk wilde ik mee naar China. Dat is een kans die je niet mag laten schieten".

Omgeving

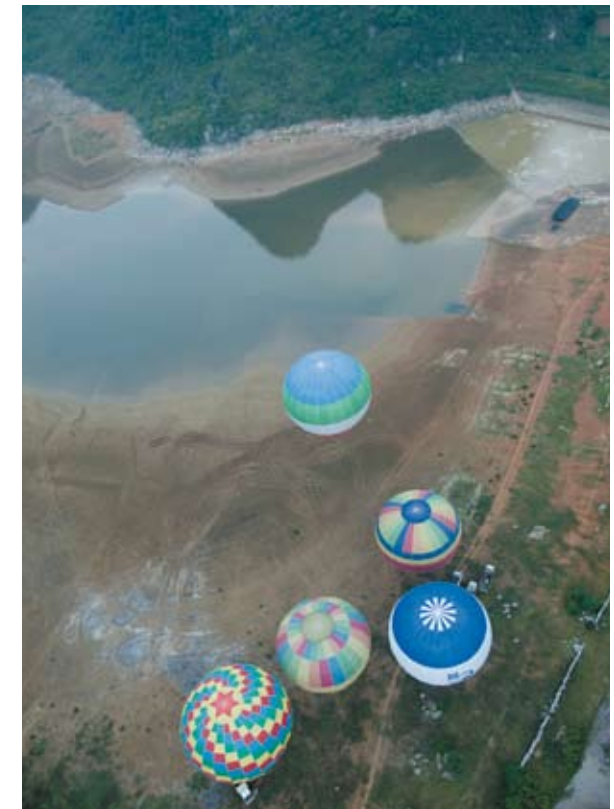
"Op 12 augustus om 18.00 uur verzamelden we op Schiphol. De reis kon beginnen! Na ongeveer 22 uur kwamen we op maandag 13 augustus om 01.30 uur in Yang Shuo aan. Yang Shuo is een stadje dat in het zuiden van China in het midden van het Kasgebergte ligt. Omdat de aankomst in het donker was, zagen we de volgende ochtend pas goed in welke prachtige omgeving we zaten. Overal om je heen zag je de prachtige bergen. Dan ben je sprakeloos!

Natuurlijk was het eerste dat wij deden het stadje verkennen. Op elke vierkante meter gebeurt er wel wat, alles gebeurt daar letterlijk op straat. De gehele dag staan daar mensen met pruttelende

Foto Daphne van Rijs.

Foto Edmonde van Laar.

Foto Amanda.

Foto Eva Stam.

pannetjes, er wordt van alles verkocht. Zelfs de tandarts staat buiten. Op de markt is het een drukte van belang: overall kippen, Peking eenden, kruiden, groente en nog veel meer. Minder leuk was dat er op een markt hondenvlees werd verkocht. Je weet dat dit op sommige plaatsen in de wereld gebeurt, maar het is toch een rare ervaring. Het stadje Yang Shuo is zeker voor buitenlandse begrippen erg schoon. Overal zie je mensen de straat vegen. Toeristisch? Ja, dat wel, maar Yang Shuo wordt ook veel door de Chinezen zelf bezocht. Soms werden wij als een bezienswaardigheid op de foto gezet. En dan het weer. Gedurende ons verblijf was de zeer vochtige warmte bijna niet uit te houden. Als je gedoucht en wel naar buiten ging, dan was je de straat nog niet uit of alles plakte weer. Vaak was het erg heilig. De heilige lucht is dan ook vaak op foto's te zien. Maar als de heiligheid optrok en de hemel blauw werd, was de zon erg krachtig. Natuurlijk hebben we ook de tropische regenbuien meegemaakt. Je ziet de straten leegtrekken en de verkopers dekten hun waar af. Wij dachten nog alle tijd te hebben, maar het kwartje viel. Ineens snapten wij waarom de straat in een keer leeg was. We hadden nog nooit zo'n tropische bui meegemaakt. Even later klaarde het weer op en was de straat meteen weer vol met mensen."

Fietsen, ballons en workshops

Natuurlijk is zo'n reis door China niet zonder een Chinese gids te maken. De gids die ons heeft rondgeleid, studeert

Foto Ragoem.

nu ongeveer drie jaar in Nederland, maar ze komt oorspronkelijk uit deze omgeving. En dat opent deuren die anders gesloten zullen blijven. Samen met haar 'hele' familie heeft ze deze reis tot een ongelofelijke gebeurtenis gemaakt. Zo zijn we in contact gekomen met een zeer bekende Chinese landschapsfotograaf, Zhang Li Ping. In een workshop heeft hij verteld en laten zien hoe zijn fotografie tot stand komt. Hij laat zich al jaren lang door deze omgeving inspireren. Hij wacht de perfecte weersituatie af en zorgt dat hij dan op de juiste plaats aanwezig is. Hij fotografeert op vlakfilm met een 4x5" camera. Door het gebruik van de film in combinatie met het weer komt hij aan die heftige kleuren die kenmerkend zijn in zijn foto's. Naast het

geven van de workshop is Zhang Li Ping ook meegeweest met de boottocht voor het fotograferen van de aalscholvervissers. Hoewel Zhang Li Ping alleen Chinees sprak, was dit geen probleem. Onze tolk zorgde voor de vertaling en in de ogen van de fotograaf zagen we de emoties die bij zijn werk hoorde. Verder hebben we bergen beklommen, rijstvelden bezocht, een fietstocht en een ballonvaart gemaakt, authentieke dorpen bezocht, markten bekeken en veel heel veel landschappen en mensen gefotografeerd. Het was een intensieve reis, we hebben veel geleerd en genoten." Daphne zegt tot besluit: "Natuurlijk valt er veel meer te vertellen over deze indrukwekkende reis, maar dan ben ik morgen misschien nog niet uitgepraat."

HAROLD BEUK

"Mijn interesses liggen op het gebied van portret en mode en daarnaast reclamefotografie waarvan ik hoop de studie in juni 2008 af te ronden. Tevens ben ik geïnteresseerd in documentairefotografie, vandaar de studiereis naar China vanuit de Fotovakschool. Ik ben parttime werkzaam in de voedingssector en daarnaast probeer ik zoveel mogelijk bezig te zijn met fotografieopdrachten. Voor het bedrijf van mijn broer heb ik veel fotografiewerkzaamheden uitgevoerd. (www.deglazenruimte.nl). Er komen daar ook regelmatig foodfotografen over de vloer om vooral culinaire hoogstandjes te fotograferen, een echt specialisme. Zeven jaar geleden is mijn zoonje voor de grap opgegeven voor modelwerk. De jongen

Foto Harold Beuk.

Foto Jan Cor van Manen.

bleek goed 'in de markt' te liggen. Ik zag hoe hij werd gefotografeerd en dacht: "Dat wil ik ook gaan doen" Dat is de reden dat ik naar de Fotovakschool ben gegaan."

Landschap- en straatfotografie

"Erg boeiend vond ik de workshop met de Chinese landschapsfotograaf, Zhang Li Ping. Zhang fotografeert met een technische camera en op film. Hij heeft veel van zijn werk laten zien en we hebben een hoop vragen kunnen stellen. Het verliep wat moeizaam via de tolk, maar wij begrepen elkaar wel. In zijn werk vielen mij de mooie verzadigde kleuren op, het medium heeft toch wel wat. We hebben ook straatfotografie gedaan. Dan merk je dat je snel moet anticiperen en soms

contact moet leggen terwijl je de taal niet spreekt. Je moet ook erg dicht op je onderwerp gaan zitten, anders worden het van die slappe straatbeelden. Ik vind het prettig met een groothoek 'bovenop het onderwerp' te gaan zitten."

Modefotografie

"En dan de modefotografie. Een collega had zichzelf het maken van een modereportage als opdracht gesteld en dat is eigenlijk een beetje uit de hand gelopen. Het onttaarde in een workshop. Wat ik daarvan heb meegekregen, is dat het gebruik van een referentiekaart noodzakelijk kan zijn. In mode zijn kleuren belangrijk. In een studiosituatie ligt de kleurtemperatuur vast, maar ook daar bewijst een referentie goede diensten.

Foto Gerald Peterson.

Foto Josette Alkema.

Foto Arjan.

Foto Jac Kloots.

Foto Mariella Spinder.

Foto Ronald Tiedink.

Foto Hans Onderdijk.

Op locatie en zeker met het weer dat we daar hadden, heb je bij de postproductie geen enkel houvast. En in mode, maar ook in productfotografie, is de correcte kleurweergave van het grootste belang.”

Persoonlijk

“Voor mij persoonlijk is dit een zeer geslaagde reis geweest en erg verrijkend. Ik heb een bijzonder land gezien en ben twee weken alleen met fotografie bezig geweest. Ik heb in een korte tijd ongelooflijk veel geleerd. Wanneer je met je gezin op vakantie gaat, is dat natuurlijk

ook heel prettig, maar er komt dan weinig van fotograferen. Nou ja, wél af en toe een kiekje.”

www.jarzin.nl

HEIDY BOUW

Heidy Bouw volgde een toerismeopleiding en werkte ook in het toerisme. Een van haar liefhebberijen was dansen. Zij schakelde om en werd manager en instructrice bij een sportcentrum. In die tijd begon zij te fotograferen en vond hierin op haar 28e plotseling haar draai. “Ik wilde van mijn hobby mijn beroep maken. Ik geloof er heilig in dat zeker wanneer je werk je liefhebberij is, je met volle inzet kunt groeien. Ik koos voor de school in Apeldoorn. Dat bleek een gedegen opleiding te zijn. Via de Basisopleiding en de Vakopleiding ben ik nu Specialisaties gaan doen. Mode, portret en reclame zijn echt mijn ding. Ik zit daar middenin, mijn man heeft een prachtige kapsalon en zo heb je een raakvlak met knippen, visagie en styling. De sfeer is bij modiefotografie erg belangrijk. Wanneer de meiden (ik bedoel dit in positieve zin), dus kapsters en visagisten prettig en geïnspireerd werken, stralen zij een geweldige stimulerende energie uit die overslaat op je modellen en zeker ook op jezelf als fotograaf. Als fotograaf moet je zelf ook inspireren. Weet je, mijn moeder is daar erg duidelijk in: “Er zijn soms van die treurig kijkende houten klazen bij waarvan je denkt, zou die mij nu moeten fotograferen?” Ik heb de liefste moeder

van de wereld en ga er dan ook net als zij van uit dat wat je erin stopt, je ook terugkrijgt.”

Zelfstandig

“Sinds één jaar heb ik nu mijn eigen zaak opgezet. Ik ben begonnen met portretten en bruidsfotografie. Ik vind het erg prettig om met mensen te werken en wat is er nu mooier dan mensen blij te maken? Dat is wat je doet bij het werken voor publiek. Maar mijn uiteindelijke doel ligt meer in de richting van reclame, mode en publiciteit. Ik werk ook voor o.a. ABN AMRO, Rabobank, Cap Gemini en verschillende bladen, zoals ‘De Smaak van Italië’. Voordeel is dat ik al in andere functies heb gewerkt, dat geeft een goede kijk op de wereld. Hoe oud ik wel niet ben? Dat valt best wel mee. Ik ben nu 34 jaar.”

Modeshoot

“Ik had mijzelf de opdracht gesteld om modiefotografie te gaan doen in China. Tijdens een vertraging op het vliegveld van Beijing had ik een Chinese Elle opengeslagen om er inspiratie uit op te doen. Toen wist ik helemaal: dit wil ik gaan maken! Onze gids kwam oorspronkelijk uit Yuang Shuo, dus die hielp mee met de eerste contacten. De drie modellen heb ik samen met Mich (Buschman) gescout. Dan merk je ook een cultuurverschil. Chinese meisjes zijn moeilijker over de drempel te halen. Vertrouwen is erg belangrijk. Kleding en accessoires heb ik zelf bij elkaar geshopt, zonder dat er een groot scala aan winkels was. Ik wist de maten niet precies van de modellen, dus dat was wel puzzelen. Behulpzame dames die even een jurkje voor me aanschoten, zorgden voor de nodige hilariteit! Een van de eerste dingen die ik leerde, was dat je bij alles moet pingelen, zelfs bij de apotheek. Daar rekent de verkoper namelijk op. Met handen en voeten - sommige mensen spraken een heel klein beetje Engels - heb ik uiteindelijk alles kunnen regelen. Van kapper, visagist tot de locaties. Uiteindelijk heb ik de kleding aan de modellen gegeven, die waren er erg blij mee. Steeds meer medestudenten hoorden van mijn plan en werden enthousiast om mee te doen. Op de dag zelf bleek dat er 14 deelnemers waren en was Mich Buschman bereid een modeworkshop te geven. In plaats van zelf foto's te maken regelde ik ineens een modeshoot. Ik heb dan ook maar een paar foto's gemaakt maar

Foto Heidy Bouw.

weet wel; als het me in China lukt, lukt het overal! Het was hard werken, maar het gaf ontzettend veel plezier!”

Besmettelijk

“Wat ik er aan over heb gehouden? Ik heb een reisvirus opgelopen. Dit soort dingen wil ik nu vaker gaan doen. Het

is alsof je een drempel overgaat. En ik besmet ook anderen. Over de Fotovakschool ben ik zo enthousiast dat ik mensen in mijn vriendenkring warm heb kunnen maken voor deze opleiding. Eigenlijk ben ik een soort ambassadeur!”

www.heidybouw.com